

[Rytter.]

kert, men med hele sin Kraft, og det maa vel den højtærede Justitsminister sætte Pris paa. Hvordan saa Begrundelsen er, kan i og for sig være Ministeren ligegyldigt.

Man maa nemlig huske paa et andet Princip, som vi ogsaa har hævdet inden for Venstre, og jeg troede ogsaa i tidligere Tid inden for Det radikale Venstre, nemlig Princippet om Kommunernes Selvstyre. Men hvor bliver Kommunalbestyrelsens Indflydelse af efter dette Forslag? Alt skal styres fra den røde Bygning, medens de lokale Embedsmænds Myndighed begrænses tillige med Kommunalbestyrelsens.

Jeg troede, at det ligeledes var et Krav, det gamle Venstre har stillet, at Magt og Ansvar skal følges ad. Nu gaar det ærede Medlem ind for et Princip, hvorefter Magten og Ansvaret ikke følges ad . . . Den højtærede Justitsminister ser noget forbavset paa mig, den højtærede Minister var jo inde paa det Spørgsmaal, og jeg skal komme dertil om et Øjeblik.

Paa disse forskellige Omraader har jeg altsaa vist, at det, vi gaar ind for, er de gamle Venstrekrav, medens det ærede 9de Medlem for 6te Kreds svigter disse.

Endvidere maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror dog, han maa kunne forstaa, at man ikke ude i Landbefolkningen ønsker at overtage større Udgifter end strengt nødvendigt. Hidtil har Lønninger til Politiaassistenter og Politibetjente paa Landet, derunder Sognefogder, udgjort 1 810 000 Kr., medens Beløbet for hele Landet — og deri var Lønninger til Sognefogder ikke medregnet — udgjorde ca. 12 Mill. Kr. Det vil, som jeg før nævnte, sige pr. Individ: for Københavns Vedkommende 11 Kr. 27 Øre, for Frederiksberg 5 Kr. 93 Øre, for Provinsbyerne 4 Kr. 38 Øre og for Landdistrikterne 72 Øre. Altsaa omtrent det Forhold, jeg anførte: 11—5—1. Det ærede Medlem kan da ikke forlange, at man paa Landet skal være ligefrem begejstret for de af Forslaget følgende Udgifter. Jeg tror derfor, det ærede Medlem maa revidere sine Anskuelse noget, naar han kommer til at tale med Folk ude omkring.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Justitsminister. Maa jeg først sige, at jeg tror, den højtærede Minister ligesom jeg har paa Fornemmelsen, at der ikke er nogen rigtig Fanfare i Anledning af dette Lovforslag og dets Gang her paa Rigsdagen. Det vilde nu ogsaa være temmelig vanskeligt for den højtærede Minister at komme til det Resultat, for alene ved at høre paa de to socialdemokratiske Ordførere her i

Dag, der ellers plejer at være livlige og underholdende Medlemmer, men som i Dag var meget tørre, fik man det Indtryk, at de var kede af det hele. Maaske jeg tager fejl, men det Indtryk fik nu jeg. Naar saa dertil kommer, at den højtærede Minister har maattet stille 29 Ændringsforslag til sit eget Forslag, kan jeg godt fortsaa, at Humøret ikke er særlig godt.

At jeg har faaet denne Opfattelse, skyldes ogsaa til Dels, at den højtærede Justitsminister for det første var nødt til at tillægge mig en Udtalelse, som jeg ikke har brugt, og for det andet var nødt til med en vis Galgenhumor at anstille en Sammenligning mellem min Stilling her og min Stilling som Byretspræsident. Den højtærede Minister var inde paa, at naar jeg troede, at Ministeren vilde have vanskeligt ved at modstaa Befolkningens og Politiets Ønsker om at faa mere Politi rundt omkring, om at faa nye Bygninger o. s. v., skyldtes denne min Frygt, at jeg som Byretspræsident blev behandlet overordentlig elskværdigt af den nuværende Justitsminister — og den højtærede Minister kunde godt have føjet til: af den tidligere Justitsminister —, at jeg var bange for, at den samme Elskværdighed skulde Ministeren ogsaa udvise over for Befolkningen og Politiet, naar man vilde have mere Politi rundt omkring, ligesom naar jeg vilde have flere Kontorer. Med Hensyn til det sidste maa den højtærede Justitsminister dog ikke glemme, at jeg er Tilhænger af at afskaffe saa mange Kontorer som muligt, og dernæst, at naar jeg undertiden bliver nødt til at foreslaa nye Kontorer oprettet, er jeg gerne saa heldig, at jeg i Forvejen har gjort Ministeren opmærksom paa, netop fra denne Plads, at hvis de og de Love bliver gennemført, vil det medføre en kolossal Udvidelse — det tror jeg, at den højtærede Minister dog vil give mig Ret i.

Jeg takker imidlertid for den Velvilje, som Justitsministeren viser mig, absolut, men det er altsaa ikke Grunden til, at jeg nærer Frygt. Nej, Grunden er en helt anden, nemlig at jeg har set Eksempler paa, at en tidligere Justitsminister har nedlagt Embeder rundt omkring imod Befolkningens Ønske, imod Embedsmændenes Ønske, imod de lokale Myndigheders Ønske. Saa finder der et Justitsministerskifte Sted, der kommer en ny Justitsminister, og saa fremsetter Befolkningen Ønske om at faa nogle af disse Embeder genoprettet. Hvad gør saa den nuværende højtærede Justitsminister? Han siger: Ja, saa maa vi oprette det Embede igen, for der maa vel nok være